

FŐVÁROSI BÍRÓSÁG

19. K. 31. 721 /2006/15.

A Magyar Köztársaság nevében!

A bíróság a **Colgate - Palmolive Magyarország Termelő Kft.** (Budapest) felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal (Budapest) alperes ellen - versenyügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

ítéletet:

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a bíróság a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 150.000.-Ft perköltséget, valamint az államnak az állami adóhatóság külön felhívására 16.500.-Ft , azaz - Tizenhatezer-Ötszáz- forint kereseti illetéket.

Az ítélet ellen a kézbesítésétől számított 15 napon belül a Fővárosi Ítéltáblához lehet fellebbezni.

A fellebbezést 3 példányban a Fővárosi Bíróságon kell előterjeszteni.

Indokolás

Az alperes a 2006. február 2. napján hozott Vj-148/2005/29. számú határozatában megállapította, hogy a felperes a 2004-2005. év során a Colgate Total termékcsaládját népszerűsítő televíziós reklámjaiban a fogyasztók megtévesztésére alkalmas magatartást tanúsított. Egyúttal a felperessel szemben 257.000.000.-Ft bírságot szabott ki. Az alperes álláspontja szerint a közszükségleti cikkek vonatkozásában, nevezetesen az eljárás tárgyát képező fogkrémeknek, mint az egészségre befolyást gyakorló áruk tekintetében igen fontos,

hogy a fogyasztókat tájékoztató reklámokban tett kijelentések valósak és pontosak legyenek, azok alapjául csak szigorú mércével mért bizonyosság, kellően megalapozott, tudományosan egyértelműen bizonyított tények szolgáljanak. Gera professzor, illetve a versenytársak véleménye szerint mesterséges a szájbán található problémák számának növelése; valójában 3-7 probléma létezhet. Az eljárás alá vont sem csatolt olyan tudományos iratot, amely kimutatná, hogy a szájbán mindösszesen 12 probléma létezhet (csak egy-egy problémára vonatkozó kutatás eredményeket mutatott be). A tárgyaláson a CP is elismerte, hogy a 12 tünet valójában kevesebb orvosi probléma következménye. Az átlagfogyasztók azonban nem az orvosi problémákra kíváncsiak, hanem az általuk érzékelt tünetekre/problémákra keresnek megoldást. Olyan piackutatással sem rendelkeznek, amely kimutatná, hogy a fogyasztók 12 problémát/tünetet azonosítottak volna. Összegezve: az eljárás alá vont sem azt nem bizonyította, hogy fogorvosi szempontból 12 probléma létezhet, sem azt, hogy a fogyasztók 12 tünet ellen keresnek megoldást; a tizenkettes szám alkalmazását egyedül a fogkrém 12 órás hatására való "rímelés" indokolta. A fogproblémákra vonatkozó, nyilvánvalóan marketing szemléletű számjátéknak elképzelhető, hogy önmagában csak korlátozott kihatása lenne a fogyasztói döntésekre. Ha azonban szokássá válik a piacon e tekintetben differenciálni a versengő termékeket, úgy szerepe lehet annak, hogy a reklámban, termékcsomagoláson mekkora szám szerepel. Például egy, a fogászati problémákat tömörebben csoportosító, nyolc problémát nevesítő fogkrém a fogyasztó számára kevésbé hatékonynak tűnhet, mint pl. a Colgate Total 12. Továbbá, az eljárás során megkérdezett szakértők tettek olyan - átlagos fogyasztó által is érzékelhető - megjegyzést, amely megkérdőjelezhetővé teszi, hogy a 12 probléma mindegyike ellen megfelelő választ nyújt a fogkrém (nem csak a Colgate Total, hanem bármely fogkrém). Ilyen például a fogköz tisztítása, vagy az íny alatti barázdák baktérium flórájával szembeni hatás - e területeken nincsen letisztult, általánosan elfogadott tudományos álláspont abban, hogy a fogkrém lenne az optimális megoldás. Nem véletlen, hogy a colgate.com honlapon található Colgate Total reklámnál a 3. hatás esetében az "as you brush" ("ahogy a fogkefével mosod") kitétel szerepel.

Megállapítható a becsatolt tudományos anyagok, a megkeresett versenytársak nyilatkozatai, illetve a szakértői vélemény alapján, hogy a 112. pontban ismertetett két kijelentés vonatkozásában tudományos vita áll fenn. A Versenytanács következetes gyakorlata szerint nem feladata a tudományos viták lezárása, a hivatkozott szakmai publikációk megismerése és értékelése abban a körben indokolt, hogy megítélhetővé válják az eljárás alá vont vállalkozó, mint piaci szereplő magatartása. Az állítások elsőbbségi jellegére tekintettel azt kellett volna

egyértelműen bizonyítania az eljárás alá vontnak, hogy a magyar piacon jelenlévő egyik fogkrém sem képes olyan eredmények elérésére, mint az általa reklámozott fogkrém. A piacelsőséget, abszolút elsőbbséget kifejező felsőfokú jelző, jelölés esetében a jelző, jelölés megalapozottságát a vállalkozásnak valamennyi versenytárral, illetve versenyző termékkel szemben bizonyítania kell. Jogsértést követ el a vállalkozás, ha magáról vagy termékéről olyan felsőfokú jelzöt állít, amelyet nem tud hitelt érdemlően, objektív módon bizonyítani (vö. pl. a Versenytanács Vj-68/2003. számú ügyben hozott határozatával), nem hárítható át a fogyasztókra annak a feladata és felelőssége, hogy az állítás valóságnak való megfelelését ellenőrizzék. Ehhez képest a versenytársak becsatoltak több olyan, fogászati szaklapban publikált tudományos iratot, melyek bizonyítják, hogy - a reklámokban foglalt állításokkal ellentétben - más fogkrémek egyes problémák megoldása terén még hatékonyabbak is lehetnek az eljárás alá vont által reklámozott termékénél. A 12 órás, vagy ezt meghaladó védelemre más fogkrémek is képesek a becsatolt tudományos iratok szerint. Kétségtelen, hogy az eljárás alá vont is csatolt be olyan iratokat, melyek az ő termékének hatékonyságát igazolják egy-egy probléma kapcsán, azonban az iratok összessége, és a szakértői vélemény alapján megállapítható, hogy nincsen kikristályosodott tudományos-álláspont arról, hogy a szájban hány probléma létezhet, illetve hogy ezek összessége ("mind a 12 probléma") elleni küzdelemben mely fogkrém áll az élen. Megjegyzendő, hogy a reklámkampány utolsó szakaszában szereplő szöveg - "tizenkét fogászati probléma ellen is küzd, és véd tizenkét órán át" - már kevésbé kifogásolható, mivel nem tartalmaz elsőbbségi állítást. Figyelemmel kell azonban lenni arra, hogy ezt megelőzően több hónapig is az tudatosult a nézőkben, hogy csak a Colgate Total képes mind a 12 problémát leküzdeni. Ennek megfelelően az eljárás alá vont azon magatartása; melyek sóját termékének elsődlegességét hirdeti, alkalmas a fogyasztók megtévesztésére, mivel nem egyértelmű, hogy a szájban létező 12 probléma ellen csak a Colgate Total véd 12 órán át.

A Colgate Total 12 nem csak kétszeres hatékonysággal csökkenti a rossz leheletet okozó baktériumokat, hanem ..." kezdetű állítás szintén alkalmas a fogyasztók megtévesztésére. A nézőkben a fél perces reklámból 4-5 másodpercig látható felirat alapján nem tudatosulhat azon megjegyzés, hogy a fenti állítás csak a fluoridos fogkrémekkel szemben igaz. A pontosításnak szánt megjegyzés ideje alatt ugyanis egyrészt a pergő szöveg, másrészt nagyobb méretű feliratok terelik el a figyelmet. Még ha egyes fogyasztókban tudatosulna is, hogy a kétszeres hatékonyság a csak fluoridos fogkrémekhez képest igaz, a CP nem terjesztett elő olyan bizonyítékot, mely minden Magyarországon kapható fluoridos

fogkrémmel szemben megalapozza állítását. Mindezek miatt a reklámállítás olyan benyomást kelt, mintha a Colgate Total 12 általában, azaz minden más fogkrémhez képest jelentősen nagyobb hatékonysággal csökkentené a rossz leheletet.

Az alperes álláspontja szerint ezen állítás nem valós - azon túlmenően, hogy nem is megengedett a 40/2001. (IX. 23.) EüM rendelet 11. §-a értelmében -, hiszen a fogkrém használatától nem lesznek egészségesebbek a fogak (a már meglévő szuvasodás nem múlik el, és egyáltalán nem is csökken, sőt még a lyukak növekedését sem lehet megállítani vagy lassítani pusztán fogmosással). A fogkefe és a fogkrém együttes használata az egészséges fogak egészségének megőrzését szolgálja, és nem arrossz fogak egészségének helyreállítását. Ez utóbbit a fogorvos végzi speciális orvosi eszközökkel és szerekkel. Ez az állítás így valótlan és alkalmas a fogyasztók megtévesztésére. A fenti, valótlan vagy nem kellően megalapozott reklámállítások huzamosabb ideig történő, rendszeres televíziós közzététele alkalmas volt arra, hogy a Colgate Total termékcsaládot a versenytárs termékekhez képest jelentősen előnyösebb tulajdonságokkal tüntesse ki, így a vizsgált magatartás alkalmas volt a fogyasztók megtévesztésére, következésképpen a fogkrémgyártók közötti verseny torzítására. A felperes a keresetében az alperes határozatának felülvizsgálatát és elsődlegesen annak megváltoztatását és a jogorvoslati eljárás megszüntetését; míg másodlagosan az alperes határozatának részbeni megváltoztatását és a terhére kiszabott bírság mellőzését, vagy összegének mérséklését kérte. Perköltségre igényt tartott. Álláspontja szerint az alperes határozata sérti a Pp.339/B.§-át mert olyan következtetéseket tartalmaz, amely a versenytársainak elfogult megállapításai, illetve olyan személy véleményén alapul, aki nem szakember az adott területen. A nélkül, hogy ezen állítások más szakforumok által is megerősítésre kerültek volna. Az alperes az eljárása során nem tett eleget a államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (továbbiakban:Ae.) 26.§ -ában előírt tényállás tisztázási kötelezettségének, mert a versenyfelügyeleti eljárás során beszerzett bizonyítékokat egyoldalúan a tényállás objektív megítélését eleve kizáró módon értékelte. Az alperes a döntése meghozatala során egyes hivatalból beszerzett bizonyítékokat egyáltalán nem vette figyelembe, azok mellőzését nem indokolta a határozatában, más bizonyítékokból egyoldalúan kizárólag a terhére rótt jogsértést igazoló, illetve azt súlyosbító érveket vette figyelembe, míg a számára kedvező érveket nem említette meg. Az adatszolgáltatás keretében betérjesztett dokumentumokat, illetve bizonyítékokat nem elemezte, illetve nem megfelelő súllyal vette figyelembe, valamint a versenytársainak véleményét, aránytalanul nagy súllyal vette figyelembe elemzésre és a határozatának meghozatala során. A televíziós

reklámjaiban szereplő állítása szerint megtévesztő állításokat szövegkörnyezetéből kiragadva vizsgálta és így jutott arra a téves következtetésre, hogy az állítások sértik a Tpv. rendelkezéseit. Az alperes nem vette figyelembe, hogy többször és teljesen önkéntesen módosította és új formában fogalmazta meg állításait annak érdekében, hogy világossá tegye, továbbá érthetően és pontosan kommunikálja a termékeinek előnyeit. A határozat első pontja: 2004. év eleje óta folyamatosan sugárzott televíziós reklámokat említi, míg ezzel szemben a határozatból is kitűnik, hogy a reklámokat az eljárás tárgyát képező 2004: és 2005. években, megszakításokkal összesen kevesebb mint 11 hónapon keresztül vetítették.

A kifogásolt reklámfilmek szövegét és vetítési időszakait, nem az általa beterjesztett adatok szerint, hanem a bejelentő versenytárs beadványa alapján írta le az alperes a határozatában. Minden alapot és bizonyítékot nélkülöző feltételezés, hogy az általa elvégzett felmérés inkább a hazai jogszabályoknak való megfelelés terméke, mintsem a hazai orvosok véleményének megismerésére való törekvés kifejezője. Az alperes alaptalanul kétségbe vonta a szavahihetőségét, amikor az állítása szerint nagy reputációval rendelkező piackutató cégről beszél. Annak ellenére, hogy hitelt érdemlően bebizonyosodott volna az általa felkért a piackutatásban nagy szakértelemmel rendelkező Sociomed Kft. szakmai kompetenciájáról. A határozat 12. pontja szerint a felperes elismerte, hogy azonban a felperesi jogsértést prejudikáló kifejezés egyébként egy olyan tény általa történő közlésére vonatkozik, mely a feltételezett jogsértés vonatkozásában teljesen irreleváns azaz, hogy a reklámok eredetije hol készült. Az alperes a határozatában nem említette meg az Országos Élelmezésbiztonsági és Táplálkozástudományi Intézet szakvéleményét, annak ellenére, hogy ez az álláspontját támasztja alá. A szakvéleményben szereplő azon megállapítás, mely szerint a fogkrém tulajdonságaival kapcsolatos közlemények Nemzetközi Fogászati Szaklapokban jelentek meg, ennek alapján tudományos szempontból elfogadottnak kell tekinteni. Az egyes állítások mögött megalapozott kísérletek és eredmények állnak. Ellentétben a határozat 114-116, 118 és 121. pontjában foglaltakkal. A szakvélemény konfúzióként leszögezi, hogy összességében a gyártó ferde vonal forgalmazó reklámszövegében nem állított olyan hatást, amellyel a termék nem rendelkezik és az tudományos meggyőző adatokkal nem bizonyított.

Ez a megállapítás ellentmond a határozatban foglaltaknak. A vizsgáló levelében az általam független szakértőnek nevezett dr. Gera István egyetemi tanár Semmelweis Egyetem Fogorvos Tudományi Karának dékánját szorosán szakmai jellegű kérdések helyett, statisztikai és piackutatási szakértelmet igénylő kérdéseket is feltett. A vizsgáló a bejelentőre

hivatkozva az álláspontjának megerősítését kérte a szakértőtől. Az Áe. 32.§ (1) bekezdése alapján egy adott szakterületen járt a szakértő, csak a saját szakterületéhez tartozó kérdésekben lehet szakértőnek tekinteni. Az alperes a szakvélemény ezen részét is bizonyítékként használta fel. Az alperes a szakvéleményt egyoldalúan reá nézve hátrányos részeket kiragadva, míg más a termékeinek a kvalitásai felismerő mondatokat meg sem említve mutatta be. A határozat figyelmen kívül hagyta a szakvéleményben szereplő azon megállapítást, mely szerint az tény, hogy az a nemzetközi piaci részesedés és ismeretség tekintetében, minden statisztika szerint a Colgate Total vezet és valószínűleg így van hazánkban is, valamint csak a Colgate Total család készítményei tartalmaztak és tartalmazznak Triclosan PVM/MA Copolimer kombinációt. Ezt egyedülálló antibakteriális kombinációnak nevezi és azt is kijelenti, hogy tény, hogy a Triclosan PVM/MA Copolimer kombináció hatékony. Az alperes figyelmen kívül hagyta a Magyar Fogorvosok Egyesületének azon állásfoglalását, mely szerint, csak olyan termékekhez adja a hozzájárulását, amely hazai, vagy nemzetközi tudományos vizsgálatok alapján, valóban hatásos szer, vagy eszköz és amelyről a hirdetését követően a tudományosan megalapozott valóságot állítja, vagyis megállapította, hogy a termékei hatékonyak, reklámjai pedig a valóságot tükrözik. Az alperes a döntése meghozatala során figyelmen kívül hagyta az általa becsatolt Szendrő Zoltán statisztikus a miskolci egyetem adjunktusa és dr. Bánóczy Jolán a Semmelweis Egyetem Fogorvos Tudományi Kar Orálbiológiai Tanszékének professzora, emeritussza? a Magyar Tudományos Akadémia doktorának véleményét.

Az alperes kijelenti, hogy nem kíván statisztikai tudományi vitába bonyolódni, ennek ellenére mégis 6 bekezdésben statisztikai tudományi vitába bonyolódik. Teljesen megalapozatlan, bizonyítatlan megállapításokat téve. Annak ellenére, hogy az Áe.26.§-a alapján az alperest terhelte a bizonyítás, már az előzetes álláspontban is bizonyítást kért rajta számon, annak ellenére, hogy annak kézhezvétele előtt az eljárás megindításától eltelt 126 nap során nem értesült az alperesi álláspontról. Az alperes az eljárás első részében nem indokolta azt, hogy milyen alapon feltételezte a Tpvt. megsértését, majd 8 napot adott számára, hogy reagáljon az előzetes álláspontra és mindössze 21 napot hagyott arra, hogy felkészüljön a tárgyalásra. Az időbeli keretek ily módon történő meghatározása sérti a védekezéshez való jogát, a Tpvt. 65.§ (5) bekezdését és 73.§-át.

Nincs bizonyíték arra, hogy a fogorvosok választása szlogennek a mindennapi életben elfogadott jelentése az, hogy a magyar fogorvosok általában - de legalábbis többségükben - a

Colgate Total fogkrémet választják és használják. A fogorvosok választása, szlogennek a mindennapi életben elfogadott általános jelentéséről, nincs hivatalos tudomása az alperesnek, és az nem is köztudomású. A fogorvosok választása mindennapi életben elfogadott általános jelentése, olyan ténykérdés, amelyet az alperesnek bizonyítani kell. A fogorvosok választása szlogen azt az üzenetet közvetíti, hogy a Colgate Total a legnépszerűbb fogkrém a magyar fogorvosok körében, hiszen a fogorvosok relatív többsége ezt a fogkrémet választja, vagyis használja, illetve ajánlja, a leggyakrabban a következő vezető fogkrémmel szemben. Az alperes nem indokolta meg az álláspontját. Az alperes, csak a fogorvosok többségére utalt a nélkül, hogy megkülönböztetné a relatív, illetve az abszolút többség fogalmát.

A nincs még egy olyan fogkrém, amely jogvédelmet nyújtana, elnevezésű állítás 2004-ben történt sugárzását megelőzően - alaposan áttanulmányozta az akkoriban megjelent klinikai vizsgálatok eredményeiről szóló cikkeket, és nem talált más olyan tanulmányt, amely bemutatta volna, hogy bármely más, a magyar piacon forgalmazott fogkrém, jogvédelmet nyújtott volna a fogaknak és az ínynek. A vizsgált állítás, nem egy elsőbbségi állítás, hanem egy kvalitási állítás. Az alperes a határozatában maga is elismerte, hogy semmilyen más fogkrém sem bizonyult jobbnak, mint a Colgate Total. Az OÉTI által készített afféle még dr. Bánóczy Jolán professzor által készített szakvélemény is alátámasztja azon állítás megalapozottságát, mely szerint, csak a Colgate Total szabadalmaztatott formulája segít leküzdeni, a szájból fellelhető mind a 12 problémát és véd 12 órán át. A szájpolási problémák általánosabb jelleggel összefoglalóan is felsorolhatóak, amely módszerrel kevesebb problémát kapunk, vagy konkrétan, részletesebben is felsorolható, amely módszerrel nagyobb a problémák száma. Annak érdekében sorolta fel az egyes problémákat, hogy azokat így könnyen érthetővé és felismerhetővé tegye a fogyasztók számára. Igaz az az állítás, hogy ezen problémák ellen, valamilyen módon, majdnem minden fogkrém védelmet nyújt. Azonban a fogkrémek által kínált védelem szintje jelentősen különbözik. Minden fogkrémnek vannak azonnal jelentkező előnyös hatásai pl., hogy tiszta fogak, friss lehelet, azonban az is szükséges, hogy a fogmosás után olyan összetevő maradjon a szájból, amely az egyes fogmosások között is védelmet nyújt. Majdnem minden fogkrém védelmet nyújt a fogszuvasodás ellen, hiszen általában tartalmaznak fluoridot, ami a fogmosást követő 12 órán át a szájból marad. Ugyanakkor a legtöbb fogkrém nem visz be a szájból olyan további összetevőket, amelyek 12 órán át más problémák ellen is védelmet nyújtanának.

A Colgate Total fogkrém olyan aktív összetevő kombinációjával rendelkezik, melyek révén egyetlen termék képes 12 órán át, számos különböző szájproblémával szemben védelmet nyújtani. A Colgate Total az egyedülálló Triclosan Coplimer összetevőjének segítségével hatékony védelmet nyújt. A fogyasztók általában nem jártasak a fogászati problémák területén, ezért döntött úgy, hogy konkrétan fogalmaz és 12 problémát sorol fel. Fogyasztók a szájukba fellelhető tünetek megelőzésére, csökkentésére keresnek hatékony megoldást, ebben segíti őket a Colgate Total fogkrém reklámja. Az állításának alátámasztásául és a felsorolt összes szájproblémát érintően számos klinikai tanulmányt, illetve több szakértői véleményt is becsatolt a versenyfelügyeleti eljárás során. Ez a teljes dokumentáció azonban az alperes által, részben egyáltalán nem, részben pedig egyoldalúan került értékelésre. Ugyanakkor soha sem tett kizárólagossági, vagy elsőbbségi állítást. Az a két televíziós reklám, amelyekben a fenti állítás elhangzott, csak egy héten, illetve 17 napon keresztül a hirdetési kampány kezdetén került sugárzásra. Ezt követően a tudomására jutott, hogy a reklám magyarországi sugárzása aggályos lehet, ezért azt felváltotta egy olyan szövegű reklámmal, amely világossá tett az adók összetevő előnyeit és annak bizonyított hatékonyságát. Ez a maximálisan jóhiszemű magatartás is a következetesen jogkövető magatartásáról tanúskodik. A Colgate Total 12 Whitening nem csak 50 %-kal halványítja a foltokat, hanem állítás esetében az általa becsatolt tanulmány nem azt hivatott bizonyítani, hogy a piacon lévő valamennyi fehéritő fogkrémmel szemben a Colgate Total hatékonyabb, hanem hogy bemutassa a külső fogelszíneződések eltávolítására irányuló eljárás lényegét a Colgate Total Whitening fogkrém hatékonyságát a hagyományos Colgate Total fogkrémmel szemben, s azon tulajdonságát, hogy a folt halványítás mellett 12 fogászati probléma ellen is küzd és véd 12 órán át. Az általa alkalmazott módszerek széles körben publikált metódusok, amelyeket klinikai tudósok és kutatók fejlesztettek ki és igazoltak sok évvel ezelőtt. Az ilyen módszerek alkalmazásával elért eredményeket különböző klinikai kutatócsoportok számos vezetés mérvadó szaklapban széles körben publikálja. Az egyes termékekre vonatkozó eredményeket átlagos foltintenzitási és átlagos folt kiterjedési adatokkal fejezi ki.

Az a két reklám, amely felsőfokú jelzöt tartalmazott, mindösszesen mintegy egy hónapig került sugárzásra. A jogsértést mindig az adott tényállás alapján kell megítélni, illetve annak megállapítása esetén is a bírságot az adott tényállás alapján kell meghatározni. Különös tekintettel arra, hogy változó piacról van szó, mely ugyanúgy igazodik a piacon kínált termékekhez, mint a piac valamennyi szereplőjéhez. A korábbi versenyjogi jogsértése, több mint egy évtizeddel ezelőtt történt, és azóta nem követett el jogsértést. Az alperes a

reklámkampány költségét vette a bírság meghatározásának kiinduló pontjául, ez a megközelítés azonban nem veszi figyelembe azokat az ésszerű indokokat, amelyek miatt a hirdetések készek lehetnek jelentősen többet költeni a reklámkampányra, mint amekkora többletbevételre számíthatnak. A per előzményét képező versenyfelügyeleti eljárás volt az első és egyetlen olyan ügy, amelyben a reklámkampány költségeit vette az alperes a bírság meghatározásának alapjául: Ebből következően az alperes döntése önkényes és diszkriminatív és sérti az Áe.2.§ (5) bekezdését. Az alperes előtt nagy Vj-145/2005., Vj-133/2005., Vj-146/2005., Vj-133/2005. számú ügyre kifejtette, hogy az alperes önkényesen eltérő szempontokat alkalmazott olyan ügyekben, amelyekben a vizsgált vállalkozások magatartása nagyban hasonló jellegű volt. Nyílt diszkriminációt alkalmazott vele szemben a diszkrimináció verseny jogban? ellentétes a Tpv. legfőbb céljával. Vj-145/2005, számú ügyben megtalálható a legtöbb olyan szempont, amely az ellene kiszabott bírság növeléséhez vezetett, azonban ebben az ügyben az alperes mégis úgy döntött, hogy a jogsértés megállapítása ellenére, nem szab ki bírságot. Az alperes nem tartotta szükségesnek, hogy elvonja az Unilevertől a reklámköltségek összegéből kikövetkeztetetten feltételezhető előny összegét, valamint a határozatában kifejezetten rögzítette, hogy nem veszi figyelembe az Unilever módbeli jogsértéseit. Az alperes rövid időn belül változtatta meg a bírságot gyakorlatát. Az alperes kettős mércét alkalmazott a két ügyben, néhány napos különbséggel két versenytárral szemben hasonló termékek vonatkozásában és nagyban hasonló magatartás elbírálása során. Ez által maga az alperes torzítja a versenyt, hiszen a két versenytársat eltérő piaci feltételeknek teszi ki. Az alperes által kiszabott bírság összege eltúlzott, nem követi a korábbi és az azt követő gyakorlatát sem, továbbá nincs arányban a jogsértés mértékével. Az alperes a bírság összegének megállapítása: "a fogyasztói döntéseket tisztességtelenül befolyásoló ügyekben" című közlemény tervezetében megfogalmazott módszert alkalmazta, mely súlyosan sérti a jogbiztonság alkotmányos elvét. Ugyanakkor az alperes a határozatában nem vett figyelembe minden a közlemény-tervezetben foglalt szempontot, így figyelmen kívül hagyta. az összes olyan kritériumot, amely a számára kedvező volna. A közlemény-tervezet 16. pontja szerint a reklámköltségeket kell alapul venni a bírság kiszabásánál, azonban ezt az összeget, korrigálni kell, ha reklámban valós állítások is szerepeltek, vagy az nem teljes egészében minősül jogsértőnek. Az alperes figyelmen kívül hagyta, hogy a televíziós reklámokban szerepeltek olyan állítások is, amelyeket az alperes még csak nem is vont kétségbe. Tehát azok nem tekinthetők jogsértőnek. Pl. az alperes leszögezte, hogy az egyedülálló antibakteriális összetevőre vonatkozó állítás megalapozott. Az alperes a V-

149/2005. számú ügyben nem vette kiinduló pontnak a reklámköltség összegét és nem növelte meg különböző szempontok alapján azt.

Az alperes ellenkérelmében - fenntartva a határozatában foglaltakat - a felperes keresetének elutasítását és a perköltségben történő marasztalását kérte. Álláspontja szerint a határozata megalapozott és jogszerű.

A felperes keresete nem alapos.

A bíróság az alperes határozatát a Tpv. 83. § (1) bekezdése és a Pp. 324. § (2) bekezdésének c) pontja alapján a kereset és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

A Tpv. 8. § (1) bekezdése szerint tilos a gazdasági versenyben a fogyasztókat megtéveszteni. A Tpv. 8. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében a fogyasztók megtévesztésének minősül különösen, ha az áru ára, lényeges tulajdonsága - így különösen összetétele, használata, az egészségre és a környezetre gyakorolt hatása, valamint kezelése, továbbá az áru eredete, származási helye, beszerzési forrása vagy módja - tekintetében valótlan tény vagy valós tény megtévesztésre alkalmas módon állítanak, az árut megtévesztésre alkalmas árujelzővel látják el, vagy az áru lényeges tulajdonságairól bármilyen más, megtévesztésre alkalmas tájékoztatást adnak.

A Tpv. 9. §-a alapján a használt kifejezéseknek a mindennapi életben, illetőleg a szakmában elfogadott általános jelentése az irányadó annak megállapításánál, hogy a tájékoztatás a fogyasztók megtévesztésére alkalmas-e.

A Tpv. 8. §-a tiltja a fogyasztók megtévesztését és a fogyasztók választási szabadságának indokolatlan korlátozását, amelyet a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolásában jelöl meg. A Tpv. 8. § (1) bekezdése általánosságban tilalmazza a fogyasztók megtévesztését. A megtévesztő magatartásokat a Tpv. 8. § (2) bekezdése sorolja fel. A Tpv. 8. § (2) bekezdésének a) pontja értelmében a fogyasztói döntések jogsértő befolyásolása megvalósul a valótlan tényállítással, a valós tény megtévesztésre alkalmas módon való állításával, illetőleg bármilyen megtévesztésre objektíve alkalmas tájékoztatással. Általában minden olyan magatartás, amely alkalmas a fogyasztók döntési szabadságának korlátozására, jogellenes tekintet nélkül arra, hogy a hátrány valóban vagy ténylegesen bekövetkezett volna.

A Tpv. 8. § (1) bekezdésének és (2) bekezdése a) pontjának alkalmazásában azoknak a magatartásoknak van versenyjogi jelentősége, azok a magatartások jogsértőek, amelyeknél a megtévesztés befolyásolja a fogyasztói döntés szabadságát, és ezzel az adott vállalkozást előnyösebb helyzetbe hozza a piac más szereplőivel szemben, a piaci viszonyokat zavaró hatást fejt ki. Annak megítélésében, hogy az adott információ kimeríti-e a fogyasztói döntések tisztességtelen befolyásolásának tilalmát szabályozó Tpv. 8. §-a (2) bekezdésének a) pontjában foglaltakat, a Tpv. 9. §-a alapján a fogyasztók mindennapi ismereteire támaszkodó értelmezést lehet figyelembe venni.

Az Országos Élelmezésbiztonsági és Táplálkozás Tudományi Intézet által készített szakvélemény, állításokat tartalmaz, azonban az állításokat nem támasztja alá konkrét indokolással. A szakvélemény arra korlátozódik, hogy megállapítja a nemzetközi fogászati szaklapokban található cikkekben meghatározott eredmények hitelesnek tekinthetők. Nem vonta kétségbe azt, hogy a nemzetközi szaklapokban megjelenő kutatási eredményeket elfogadottnak kell tekinteni, tudományos szempontból. Éppen az a jogsértés, hogy a felperes kifogásolt reklámokban szereplő állításokat nem tudta tudományos alapon igazolni, illetve a felperes versenytársai, csatoltak a határozatában idézett olyan nemzetközi szaklapokban megjelenő cikkeket, amelyek cáfolták a felperes állításait. Így nem állítható, hogy az eljárás szempontjából releváns kérdésekben lenne egyértelmű tudományos álláspont. Az OÉTI szakvélemény alkalmatlan volt arra, hogy bizonyítékként figyelembe vegye, ezért azt mellőzte. Dr. Gera István azokra a kérdésekre válaszolt, amelyek megválaszolása a jogsértés elbírálásához szükséges volt. Így irreleváns, hogy a vizsgáló milyen bevezetéssel tette fel a kérdéseket. A döntése meghozatala során dr. Gera István szakvéleménynek azon részét, mely statisztikai kérdésekkel foglalkozott, nem vette figyelembe. A szakvéleménynek azon részeit vette figyelembe, melyek a határozat alapjául szolgáló kérdések eldöntéséhez szükségesek voltak. Nem volt a jogsértés elbírálása szempontjából releváns kérdések között az, hogy a felperes Colgate Total márkája a piaci részesedés tekintetében vezette, ismerte; illetve a Triclosan PVM/MA Copolimer kombináció hatékony e. A kérdés az volt, hogy valós e az a felperesi állítás, mely szerint a Triclosan PVM/MA Copolimer kombináció a leghatékonyabb. Figyelembe vette amikor nem kifogásolta a reklámokban elhangzó azon állításokat, melyek az egyedülálló összetevőre hivatkoztak. A Magyar Fogorvosok Egyesületével kötött szponzori szerződés önmagában kétségeket támaszt a tanúsítvány objektivitása vonatkozásában. A minőségi bizonyítvány kizárólag egy adott termékről, vagy termékcsaládról tanúsít valamit és nem a piacon kapható összes termékhez viszonyított

tulajdonságokat bizonyítja. A versenyfelügyeleti eljárásban, nem vonta kétségbe, hogy a Colgate Total fogkrémek minősége megfelelő e, így a felperesnek sem a minőséget, hanem azt kellett volna bizonyítania, hogy a reklámban foglalt állítások igazak. A felperes a versenyfelügyeleti eljárás során nem csatolt olyan iratot, melyből megállapítható lett volna, hogy a reklámokat bemutatták a Magyar Fogorvosok Egyesületének és az, jóváhagyta volna azokat. Dr. Gera István a Magyar Fogorvosok Egyesületének főtitkára, szóban azt nyilatkozta, hogy a kérdéses reklámokat nem mutatták be a Magyar Fogorvosok Egyesületének, így nyilvánvaló, hogy azokat nem is hagyhatta jóvá. A felperes kifejezett felhívása ellenére a törvénybe meghatározott kötelezettségét megszegve, sem a vizsgálati szakaszban, sem azt követően nem csatolta be az általa, piackutatásnak nevezett dokumentum alapanyagait, melyek igazolnák a piackutatásban rögzített megállapításokat. Ezen alapanyagok hiányában pedig, teljesen felesleges bármilyen statisztikai kérdésben véleményt nyilvánítani. A piackutatás sem támasztja alá a felperes reklámban közölt állításait.

A kialakult gyakorlat szerint a fogyasztók figyelmének felhívását és döntéseik befolyásolását célzó, illetve azt eredményező felsőfokú jelző megalapozottságát, az azt alkalmazó vállalkozásnak kell bizonyítania, melyet alátámaszt a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény 17.§-a. A felperesnek összességében 30 nap állt rendelkezésére, hogy előterjessze védekezését. A felperesnek a versenyfelügyeleti eljárás megindulásának napjától lehetősége lett volna betekinteni az ügy irataiba, így az előzetes álláspont megküldése előtt is informálódhatott volna az ügy tárgyáról. A jelen ügyben a felperesnek, csak az lett volna a feladata, hogy megfelelő okiratokat csatoljon be, melyeknek a reklámokban foglalt állítások valódisága esetén, már a reklámkampány kezdetekor rendelkezésére kellett volna állniuk. Ezen okiratok csatolására elegendő lett volna a 30 nap.

A felperes nem tudta hitelt érdemlően bizonyítani, hogy a többségre vonatkozó megállapítást a keresetében foglalt értelemben valós. A reklámkampány kezdetekor, 2004. januárjában egy 2002ben készült piackutatási anyag áll a rendelkezésére. A felperes nem hivatkozhat megalapozottan egy másfél évvel korábban készült piac tanulmányra annak érdekében, hogy állításai igazát bizonyítsa. Különösen ha állítása szerint a piac rohamosan változik. A felperes a 2002. évi piac tanulmány vonatkozásában semmilyen iratot nem csatolt be a versenyfelügyeleti eljárásban. A későbbi piackutatás 2004. végén készült, vagyis egy évvel azt követően, hogy a reklámok sugárzása megkezdődött. A piackutatás azon anyagait; amelyekből a piackutatás hitelessége megállapítható, nem csatolta be. Míg a dokumentum

szerint 194 fő volt a minta, addig a kutatás módszertanát ismertető irat szerint 205 fő volt: Köztudomású ténynek minősül, hogy a fogorvosok választása kijelentés azt jelenti, hogy fogorvosok többsége a Colgate Total márkát választja. Ezt a kijelentést pedig még a hitelesnek nem nevezhető piackutatás sem támasztja alá. A határozatából megállapítható, hogy több olyan tudományos cikk jelent meg a reklámok sugárzását megelőzően, melyek azt igazolták, hogy más fogkrémek jobb védelmet nyújtanak, mint a Colgate Total.

A felperes által hivatkozott szakértői vélemények alapján állapítható meg, hogy az általa felsorolt 12 probléma mesterségesen lett kialakítva. A felperes nem tudta bizonyítani, hogy valóban 12 probléma létezik a szájban, és azt sem, hogy kizárólag a Colgate Total fogkrém nyújt védelmet a problémák ellen. Csak a Colgate Total kijelentés nem értelmezhető másként, mint elsőbbségi állításként.

A Colgate Total 12 Whitening nem csak 50 %-kal halványítja a foltokat kijelentés kapcsán megállapítható, hogy a felperes állításával ellentétben a reklámban, semmi sem utal arra, hogy 50%-kal jobb hatás a Colgate Totalal szemben értendő. A felperes által csatolt tanulmány egy Blenda Med fogkrémmel hasonlítja össze a Colgate Total Whitening fogkrémet, és e tanulmány szerint 45,3 -kal, vagyis nem 50 %-kal alacsonyabb a festődési index, a Colgate Total esetében. Dr. Gera István szakvéleménye szerint a százalékos folt eltávolító hatás megfoghatatlan és dr. Bánóczi Jolán szakvéleménye szerint is csak meghatározott foltok eltávolítása, illetve halványítására alkalmas. Vagyis nem alkalmas a fogak belső és gyógyszeres kezelés okozta színeződéseinek eltávolítására.

A Colgate Total 12 nem csak kétszeres hatékonysággal csökkent a rossz leheletet okozó baktériumokat. Kijelentés kapcsán megállapítható hogy a felperes egy olyan tanulmányra hivatkozik, mely egy meg nem nevezett fogkrémmel hasonlítja össze a Colgate Totalt. Még az sem ismert, hogy a fogkrém egyáltalán a magyar piacon kapható e. A 7 óra után mért adatok közel, sem támasztják alá a felperes reklámban foglalt állítását. Tény, hogy az éjszaka alatti csökkenés tekintetében igazak a reklám állításai, azonban nem tudható, hogy milyen fogkrém vonatkozásában. Megkülönböztetésre vonatkozó információt azonban a reklám nem tartalmaz. A reklámfilmben fluoridos fogkrémekkel szembeni kijelentés a fogyasztók számára nem érzékelhető: Megfelel a bizonyítottság hiányában a felperes ezen állítása és megtéveszti a fogyasztókat.

Szinte hihetetlen, de pár hónap múlva, "Nem csak fehérebbek, de egészségesebbek is lettek a fogaim", kijelentés kapcsán megállapítható, hogy a felperes nem bizonyította ezen állítását és dr. Gera István és dr. Bánóczy Jolán szakvéleménye szerint is, a fogkrém legfeljebb az egészség megőrzésére szolgál, de teszi egészségesebbé a fogakat. Márpedig a reklám azt állítja, hogy egészségesebbek lesznek a fogak, így felperes ezen kijelentése is alkalmas a fogyasztók megtévesztésére.

A felperes nem bizonyította a versenyfelügyeleti eljárás során a 12 probléma létezését. A tanú által tett vallomás nem bizonyítja a reklámban szereplő állításokat. Nem kérdőjelezte meg a kutatások eredményeit, csak arra mutatott rá, hogy vannak ellentétes kutatások is. A felperes a versenyfelügyeleti eljárás során nem csatolt be bizonyítékot az adott állítás kapcsán, vagy pedig a csatolt tanulmányban, nem az a végkövetkeztetés, mint amire felperes a reklámban hivatkozik. A felperes reklámjának állítása szerint, nincs a magyar piacon még egy olyan fogkrém, amely képes lenne leküzdeni a szájból fellelhető, mind a 12 problémát és védeni 12 órán át. A felperesnek ezt kellett volna bizonyítania. A felperes nem tudta bizonyítani az elsőbbségi reklámállítás valóságát, hiszen még, egy problémára, tulajdonságra vonatkozóan, sem rendelkezik olyan tanulmánnyal, amely több fogkrém vonatkozásában vizsgálta, a Golgate Total elsőbbségét. Ebből eredően nyilvánvalóan nem rendelkezik olyan tanulmánnyal, amely az összes hazai piacon kapható termék vonatkozásában, minden probléma tekintetében, igazolná a reklámállítását. Nem lelhető fel olyan dokumentum, illetve állítás, amely a 12 probléma valóságának és létezésének állítását cáfolná.

A Tpv. 8. §-a a fogyasztói döntés szabadságát védi, amely szükségképpen kiterjed a fogyasztók áruválasztását befolyásoló tényezők vizsgálatára. Alapvető követelmény, hogy a fogyasztói tájékoztatás pontos és valóságos legyen. A fogyasztóhoz eljuttatott információk valóságtartalmát minden esetben a közreadónak kell igazolnia oly módon, hogy az állítás valóságnak való megfelelést igazoló bizonyítékokkal a közreadónak már az állítás közzétételekor rendelkeznie kell. A felperesnek a reklámok megjelentetésekor kellett volna olyan bizonyítékokkal rendelkeznie, amelyek a termék vonatkozásában tett állítások valóságtartalmát az elvárható és szükséges mértékben alátámasztják. A felperes által benyújtott iratok nem cáfolták meg az alperesi megállapítások jogszerűségét. A perbeli jogvita a versenyfelügyeleti eljárás során keletkezett iratok, a peres felek nyilatkozata, az általuk becsatolt iratok és a Tpv. irányadó rendelkezései alapján elbíráható volt, ezért a bíróság mint szükségtelent mellőzte a felperes igazságügyi szakértő kirendelésére irányuló bizonyítási indítványát.

A felperes által tanúsított magatartás versenyjogi megítélése szempontjából közömbös a felperes által a reklámok megjelentetésével elérendő cél és az a körülmény, hogy a versenytársak a felperes állítása szerint valótlan adatokat közölnek a termékeikről, a felperesi érvelés nem volt alkalmas arra, hogy a nem vitásan jogsértő magatartás versenyjogi megállapítása és szankcionálása elmaradjon. A versenyhelyzetben lévő vállalkozással szemben fokozottan elvárható körülmény, hogy az általa közzétett információk, tényállítások valóságosak, tényszerűek legyenek, és a Tpv. 8. §-a alapján a vállalkozást objektív felelősség terheli. A Tpv. 83. § (1) bekezdése és a Pp. XX. fejezetének a közigazgatási perekre vonatkozó szabályai alapján a bíróság kizárólag a keresettel támadott határozat felülvizsgálatára jogosult, ezért a keresettel támadott alperesi határozat jogszerűségét és megalapozottságát érdemben nem érintette, hogy a felperes állítása szerint a perbeli cikkben szereplő közlést meghaladó más tényállítások kapcsán indított-e az alperes versenyfelügyeleti eljárást.

A felperes által közölt valótlan tények a fogyasztók megtévesztésére alkalmas tájékoztatásnak minősült, és a Tpv. 8. § (2) bekezdése a) pontjának tilalmába ütközött. A Pp. 164. §-ának (1) bekezdése alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. Ahhoz, hogy a felperes pernyertes legyen, azt kellett volna bizonyítania az alperes általa közigazgatási eljárásban bizonyított tényekkel szemben, hogy a Tpv. 8. §-ában tiltott, a fogyasztókat megtévesztő magatartást nem követett el. Sem a versenyfelügyeleti eljárásban, sem a peres eljárásban nem tudta igazolni a felperes azt, hogy a cikkben közölt, az alperes részéről jogsértőnek minősített magatartás nem volt alkalmas a fogyasztók döntési szabadságának tisztességtelen módon való befolyásolására. Az alperes helyesen állapította meg, hogy a perbeli állításokkal kapcsolatosan feltárt felperesi magatartás a fogyasztókat megtévesztően jogsértő volt.

Az Áe. 26. § (1) bekezdése szerint a közigazgatási szerv köteles a határozathozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez a rendelkezésre álló adatok nem elegendőek, hivatalból vagy kérelemre bizonyítást folytat le. Az Áe. 43. § (1) bekezdésének c) pontja értelmében a közigazgatási határozat indokolásának tartalmaznia kell a megállapított tényállást és az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat; az ügyfél által felajánlott, de mellőzött bizonyítást és a mellőzés indokait; az eljárás szakhatóságok megnevezését és azokat a jogszabályokat, melyek alapján a közigazgatási szerv a határozatot hozta.

Az Áe. 26. § (1) bekezdése és 43. § (1) bekezdésének c) pontja - e két garanciális jellegű szabálya hivatott biztosítani azt, hogy a közigazgatási hatóság a teljes körűen feltárt tényállás alapján megalapozott döntést hozzon, és a határozatának indokolásából a döntés jogszerűsége megállapítható legyen.

A tényállás tisztázási és bizonyítás felvételi kötelezettség az alperest az eljárása során az Áe. 26. § (1) bekezdése alapján a jogilag releváns tények tekintetében terhelte. A jogilag releváns tények körét a jogvita eldöntésére irányadó jogszabályi rendelkezések határolják be. Az alperes jelen esetben az Áe. 26. § (1) bekezdésében előírt tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, a döntése alapjául szolgáló tényeket, körülményeket az ügy elbírálásához szükséges mértékben feltárta. Az alperes határozatából megállapíthatóan a rendelkezésre álló dokumentumokra és azok Áe. 26. § (4) bekezdése szerinti együttes értékelésére alapította döntését. A jogvita eldöntése szempontjából releváns tényállás a rendelkezésre álló iratokból, adatokból, bizonyítékokból megállapítható volt. Az alperes határozatában ennek megfelelően szerepel a döntésének indoka és az alkalmazott jogszabályi rendelkezésekre történő hivatkozás is. Az alperes határozata megfelel az Áe. 43. § (1) bekezdésében foglaltaknak, mert a határozata tartalmazza a tényállást, rögzíti az annak alapjául elfogadott bizonyítékokat, nevesíti azokat a jogszabályi rendelkezéseket is, amelyeken a döntése alapul és annak indokait is. Az alperes határozatának az Áe. 43. § (1) bekezdésének c) pontjában foglaltaknak megfelelő indokolásából megállapítható a döntés jogszerűsége. A tényállás tisztázási kötelezettség elmulasztásának hiányában a határozat hatályon kívül helyezésének nem volt helye.

Mindezekre tekintettel az alperes a határozatában a Tptv. 77. § (1) bekezdésének d) pontja alapján helytállóan állapította meg a felperes terhére a jogsértést.

A Tptv. 78. § (1) bekezdése szerint az eljáró versenytanács bírságot szabhat ki azzal szemben, aki e törvény rendelkezéseit megsérti. A bírság összege legfeljebb a vállalkozás előző üzleti évben elért nettó árbevételének tíz százaléka lehet. A Tptv. 78. § (2) bekezdése értelmében a bírság összegét az eset összes körülményeire - így különösen a jogsérelem súlyára, a jogsértő állapot időtartamára, a jogsértéssel elért előnyre, a jogsértő felek piaci helyzetére, a magatartás felróhatóságára, az eljárást segítő együttműködő magatartására, a törvénybe ütköző magatartás ismételt tanúsítására - tekintettel kell meghatározni. A

jogsérelem súlyát különösen a gazdasági verseny veszélyeztettségének foka, a fogyasztói érdekek sérelmének köre, kiterjedtsége alapozhatja meg.

A Tpv. 78. § (1) bekezdése alapján az alperesnek az érdemi határozathozatal során a jogsértés megállapítása mellett lehetősége van bírság kiszabására mint jogkövetkezmény alkalmazására. A Tpv. 78. § (2) bekezdésében meghatározott keretek között nem kötelező az alperes számára a bírság kiszabása. Az alperes olyan mérlegelési jogkörrel rendelkezik, amely lehetővé teszi számára akár a bírság alkalmazását, akár annak mellőzését. Ez a jog azonban azzal a korlátozással gyakorolható, hogy az alperesnek indokát kell adnia a bírság alkalmazásának vagy mellőzésének, ezáltal biztosítva a bírósági felülvizsgálat esetén az érdemi elbírálást. Az egységes elbírálás követelménye és az arányosság elvének érvényesülése érdekében a Tpv. a bírság összegének megállapítását korlátozza azáltal, hogy meghatározza egyrészt a bírság összegének megállapításakor értékelendő szempontokat, másrészt a bírság legmagasabb mértékét. Ugyanakkor a konkrét ügy sajátosságaira tekintettel az eset összes körülménye körében további szempontokat is lehet értékelni.

A bírság kiszabásának indokoltságát és összegét az alperes mérlegelés alapján dönti el. A Pp. 339/B. §-a értelmében a mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. A bírságolásra vonatkozó kétszeres mérlegelési kötelezettség következtében a határozatból egyértelműen ki kell tűnnie, hogy mely okból döntött az alperes a bírság kiszabása mint jogkövetkezmény alkalmazása mellett, és annak mértékét milyen szempontok alapján határozta meg. Amennyiben a bírság kiszabását megalapozó jogsértés megtörtént, és az alperes a bírság kiszabásának indokoltságát megindokolta, és a bírság összegét a Tpv. 78. § (2) bekezdésében foglalt keretek között állapította meg, a mérlegelésnél irányadó valamennyi szempontot helyesen alkalmazta, és azokat megfelelően indokolta, akkor a bíróságnak nincs jogszabályi lehetősége a mérlegelés szempontjainak felülmérlegelésére és a kiszabott bírság mellőzésére vagy mérséklésére. A versenyfelügyeleti eljárásban kiszabott bírság mellőzésére vagy összegének mérséklésére akkor kerülhet sor, ha a bíróság olyan új tényt vagy körülményt állapít meg, amely a bírság mellőzését vagy összegének módosítását indokolhatja. Jogszabályi felhatalmazás hiányában a bíróságnak nincs lehetősége méltányosság gyakorlására sem.

Az alperes érdemi határozathozatalához, illetve az érdemi határozathozatal során a bírság kiszabásához kapcsolódik a bírság összegének meghatározása, amelyből következően a bírsággal sújtott vállalkozás előző üzleti éve a jogsértés megállapításának, a bírság összegének érdemi határozattal való meghatározását megelőző év. A bírságnak a Tpvt. 78. § (1) bekezdésében meghatározott maximális összege a határozathozatalt megelőző üzleti év nettó árbevételéhez igazodik. A perbeli esetben a felperes terhére kiszabott bírság összege nem érte el a Tpvt. 78. § (1) bekezdésében meghatározott 10%-os maximum mértéket, illetve ahhoz és a jogsértés súlyához képest nem tekinthető eltúlzott mértékűnek. A fogkrémeket forgalmazó vállalkozások között meglévő verseny miatt a felperes által közölt azon megtévesztő tényállítás, hogy piacvezetőnek minősül, nem tekinthető csekély súlyú jogsértő magatartásnak, a kialakult versenyhelyzetben ugyanis még inkább elvárható a valós állítások közzlése. Az alperes ugyanakkor a bírság összegének meghatározásakor enyhítő körülményként értékelte a jogsértés rövid időtartamát.

Az alperes határozatában ismertetett szempontok a bírság kiszabásának indokoltságát és összegének megállapítását megfelelően alátámasztották. Az alperes a jogsértés súlyával, az ügy összes körülményével arányban álló bírságot szabott ki a felperessel szemben. Ehhez mérten a felperes keresetében nem jelölt meg olyan új tényt vagy körülményt, mely alapján az alperesi mérlegelés jogszerűtlensége megállapítható lett volna, illetve amelynek figyelembevételét az alperes elmulasztotta volna, ezért nem volt helye a határozat részbeni megváltoztatásának és a kiszabott bírság mellőzésének vagy összege mérséklésének.

Mindezekre tekintettel az alperes eljárása során megalapozott és jogszerű döntést hozott, ezért a bíróság a felperes keresetét elutasította.

A bíróság a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes perben felmerült, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIIL22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése szerint megállapított mértékű költségeinek megfizetésére.

A felperes a 6/1986.(VL26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3) bekezdése szerint megállapított mértékű kereseti illeték megfizetésére.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (2) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2008. évi január hó 30. napján

Jogerős: 2009. június 13.